

Behov och sovisan.

När som sommarens glada dagar är inne,
vi till behovskogen, där får fara ut,
det är det, som är skrivt på en spinne,
och vår hängtan dit, kan aldrig slut
vi får vila, där vår trötta sinne
och bekymmer fly för ^{en} minnet
där för barnen våra bid ut och tid ut
och tankerna riktigt vila ut. inte

II

Behov för behovskogen är det alltid gammalt
och både gamla å unga hålla samma
bid i att äta och bli feta
och öka fjura bitar var.
Havanden morgon för vi var sin bitar
och mjölkens närande å gul å viter,
men quätkerna bara, vi måste spara
till alla tankens skafferer.

För när gång, när en varken dag är
 da ^{gr} kantenma bort på kaffersa
 det är det, som är best på en panna
 att på vid påtarna, brötta uppå skåpa
 i det brötta på attring vära vi en
 att på brötta på där en kortamant
 på vära glädje ska väda i hjärta och i
 är kaffetären attas lilla krogen. ^{sinne}

Adk för i världen var det vära med veden
 alla vänta krogen sig den vedens
 i skogen krogen i gata i skogen
 för att krogen samta krogen
 och på vedbarken, vära man där den sy-
 att alla krogen vänta "ögonbrynen",
 i krogen där skifta i vänskap skifta
 vära med krogen i med vedens

mycket

Men att det stundom bättre tiden
 det väl medges flå i alla fall
 om på ved nu väl ingen vidde
 när vi tror vår trogna farbro Toll
 Men om samtalen ändå gå ut Brevsen
 att den ved dom fisk var som varit
 är det väl endast på att björk vedan
^{Ball}
^{da}
 försen

ä genom ä äro ä biter detes Fall.

VI

Att tror lång var icke
 Att tror vändligt lång var icke fören
 nek till framsettoden för i välliden
 vad vi fiske flaska or svetten karta
 med från kinden så fin i myll
 Ben gång i vacker fisk i laga maten
 i hela Elvbogen fisk i stika faten
 a paritjungen brilla aftonsången
 a durs i glans var lördagskväll.

Och bland alla andra glada minnen
 som vi med förbehåll till barnresten
 säga det det är väl det förträmmande
 Däders livet trätte på en primus
 och glammis mer än man än van
 varken tautar troll, i ättor är därin
 utan dansar lätt som spåra Peter Pan

Aftanstimning.

Det doftar i stegen så starkt
 varst lilla bländat ljus så guld
 och fraktin, från stia i lundig lund
 så djurt är aftnans stund

Och bäcken, för bäcken
 den voblar så stilla i sval
 och fannor den gröna dal.
 Och ättorna om på ängen de
 till dem under krusen blå
 och ättorna om på ängen de
 till dem under krusen blå

